Казки про мудрість

Лисяче серце

Лисяче серце

 Ходив лис берегом понад водою і побачить яку маленьку рибку, котра підпливе до берега на сонці погрітися, мерщій хапав її й поїдав. Побачили це більші риби й стало їм ніяково, що до їх господарства втручається якась волосата мара. Попливли вони до свого короля по раду, що мають робити. Король вислухав їх і каже: - Приведіть його сюди, на глибину Дністра. Тут ми затягнемо його у воду, розпоремо, виймемо серце, з'їмо й будемо такі мудрі, як лис. Пішли риби виконувати наказ короля. Підпливли дві риби до берега, зупинилися біля лиса й кажуть: - Проше пана адвоката, чи не попливли б ви з нами? Чогось потребує вас наш король. - Чому б ні? Як треба, той треба. Сів лис на риб: - А ви не знаєте, чого королеві треба од мене? - А чому б ні, знаємо. Він казав, що треба ваше серце вийняти та з'їсти, то будемо такі мудрі як ви. - Е, коли так, то завертайте назад, бо я зоставив серце вдома. Але я побіжу і за хвилину принесу сюди. Завернули риби, плигнув лис на берег тай каже: - Які-бо ви дурні! Та хіба ж є хто такий, що ходив би без серця? Риби зрозуміли, що лис обдурив їх, але вже пропало, бо що ж би вони йому тепер зробили?